

Ξενοφών, Ελληνικά, 2.4.18

Συντακτική ανάλυση

Ταῦτα δ' εἰπὼν καὶ μεταστραφεὶς πρὸς τοὺς ἐναντίους, ἡσυχίαν εἶχε·
Κύρια πρόταση κρίσεως.

- ✓ **εἶχε:** ρήμα
- ✓ **οὗτος (ενν.):** υποκείμενο
- ✓ **ἡσυχίαν:** αντικείμενο
- ✓ **εἰπὼν καὶ μεταστραφεὶς:** επιρρηματικές χρονικές μετοχές με υποκείμενο
- ✓ **οὗτος (ενν.) (συνημμένη)** ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο **εἶχε**
- ✓ **Ταῦτα:** αντικείμενο σύστοιχο στο **εἰπὼν**.
- ✓ **πρὸς τοὺς ἐναντίους:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει κατεύθυνση σε πρόσωπο στο **εἰπὼν**.

καὶ γὰρ ὁ μάντις παρήγγελλεν αὐτοῖς μὴ πρότερον ἐπιτίθεσθαι
Κύρια πρόταση κρίσεως.

- ✓ **παρήγγελλεν:** ρήμα
- ✓ **ὁ μάντις:** υποκείμενο
- ✓ **μὴ ἐπιτίθεσθαι:** άμεσο αντικείμενο, τελικό απαρέμφατο με υποκείμενο **αὐτοὺς (ενν.)** (ετεροπροσωπία)
- ✓ **αὐτοῖς:** έμμεσο αντικείμενο.
- ✓ **πρότερον:** επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο **ἐπιτίθεσθαι**.

πρὶν [ἄν] τῶν σφετέρων ἢ πέσοι τις

Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονικοῦποθετική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο **παρήγγελλεν** της κύριας πρότασης που προηγείται.

- ✓ **[ἄν]πέσοι:** ρήμα
- ✓ **τις:** υποκείμενο.
- ✓ **τῶν σφετέρων:** γενική διαιρετική στο **τις**

ἢ τρωθείη

Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονικοῦποθετική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο **παρήγγελλεν** της κύριας πρότασης που προηγείται.

- ✓ **τρωθείη:** ρήμα
- ✓ **τις (ενν.):** υποκείμενο

ἐπειδὴν μέντοι τοῦτο γένηται

Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονικοὑποθετική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στα **ἡγησόμεθα** και **ἔσται** των κύριων προτάσεων που έπονται.

- ✓ **γένηται:** ρήμα
- ✓ **τοῦτο:** υποκείμενο

ἡγησόμεθα μὲν, ἡμεῖς

Κύρια πρόταση κρίσεως.

- ✓ **ἡγησόμεθα:** ρήμα
- ✓ **ἡμεῖς:** υποκείμενο.

ἔφη

Κύρια πρόταση παρενθετική.

- ✓ **ἔφη:** ρήμα
- ✓ **οὗτος (ενν.):** υποκείμενο.

νίκη δ' ὑμῖν ἔσται ἐπομένοις

Κύρια πρόταση κρίσεως.

- ✓ **ἔσται:** ρήμα
- ✓ **νίκη:** υποκείμενο.
- ✓ **ὑμῖν:** δοτική προσωπική κτητική στο **ἔσται**.
- ✓ **ἐπομένοις:** επιθετική μετοχή ως επιθετικός προσδιορισμός στο **ὑμῖν** με υποκείμενο το **ὑμῖν**.

ἐμοὶ μέντοι θάνατος

Κύρια πρόταση κρίσεως.

- ✓ **ἔσται (ενν.):** ρήμα
- ✓ **θάνατος:** υποκείμενο.
- ✓ **ἐμοὶ:** δοτική προσωπική κτητική στο **ἔσται (ενν.)**.

ὥς γέ μοι δοκεῖ

δευτερεύουσα αναφορική παραβολική πρόταση του τρόπου.

- ✓ **δοκεῖ:** ρήμα.
- ✓ **μοι:** δοτική προσωπική του κρίνοντος προσώπου στο **δοκεῖ**.